

enkelte virksomhed. Og det drejer sig om private såvel som offentlige.

Der er således ofte modstrid mellem de politisk fastsatte miljøregler og deres faktiske overholdelse endsigse sanktionerne ved overtrædelse. Og her ønsker Enhedslisten, at der gås mere grundlæggende til værks i form af en folkelig kontrol med selve miljøtilsynet.

Under førstebehandlingen af de andre forslag i pakken tilkendegav ministeren vilje til at drøfte de forskellige muligheder og ideer, som Enhedslisten har foreslået. Og han tilkendegav også sin tilslutning til, at man skal styrke den lokale befolknings mulighed for at sikre, at kommunerne lever op til deres ansvar.

Jeg har imidlertid ikke set meget til det endnu, og da jeg gerne vil høre, om regeringen siden sidst har noget at byde på, vil jeg herved genfremsætte mit spørgsmål til regeringen.

Jeg vil også gerne benytte anledningen til at henvise til et brev som Miljø- og Plantægningsudvalget forleden dag modtog fra Københavnerens Miljøforening, bilag 13 til lovforslag nr. L 83, som er en del af lov og orden-pakken, og som p.t. er under udvalgsbehandling i Miljøudvalget. I dette brev nævnes netop en række eksempler på, at når enkeltpersoner og lokale miljøforeninger prøver at skride ind over for overtrædelse af miljøreglerne, så møder man modstand i stedet for tak, og regler og love drejes som led i opbygningen af en selvbeskyttende mur af forskellige myndigheder, der dækker over hinanden. Og er der først set igennem fingre med miljøreglerne fra myndighedernes side, bliver det naturligvis endnu sværere for borgerne at få dem håndhævet.

Da dette ofte mere er reglen end undtagelsen, er disse problemer betydelig større end problemerne i forbindelse med spørgsmålet om straffen for den enkelte grove miljøforbryder.

Dette er selvfølgelig helt urimeligt. Lokale borgers miljøinteresser burde i stedet udnyttes positivt.

I henvendelsen fra Miljøforeningen foreslås bl.a. oprettet lokale miljøråd i kommunerne, og jeg vil gerne høre om regeringens holdning til dette. Der er tale om et miljøråd, som kan bistå borgerne i miljøsager, og som i øvrigt inddrages i miljøarbejdet på borgernes side for at sikre, at miljølovgivningen faktisk overholdes.

Jeg kan beklage, at miljø- og energiministeren ikke er til stede i salen i dag, da det jo drejer sig om miljø- og energiministerens del af lov og orden-pakken, men så kan spørgsmålet da endnu en gang stå som et spørgsmål til regeringen.

Og Enhedslisten har tidligere fremsat forslag om, at der oprettes lokale, direkte valgte økologiske råd med selvstændig kompetence til bl.a. at se de lokale miljømyndigheder i kortene, og vi har foreslået, at de lokale økologiske råd skal have både ret og pligt til, at få indsigt i lokale miljøsager, hvor borgerne eller de lokale miljøforeninger mener at de gældende regler er overtrådt.

Rådene skal således ikke erstatte de lokale miljømyndigheder, men fungere som borgernes vogtere i forhold til de lokale miljømyndigheders beslutninger i bl.a. miljøtilsynssager. Det ville nemlig have langt større miljøeffekt end den lov og orden-pakke, som vi her i dag drøfter et enkelt element af.

Men med disse ord kan jeg trods alt sige, at vi støtter det konkrete lovforslag.

Poul Nødgaard (DF):

Der er da én ting, som Dansk Folkeparti kan se at der er fuldstændig enighed om i Folketinget i dag, og det er, at de, der sviner miljøet til, også skal tage ansvaret for det.

Det synes jeg er væsentligt, og det er også et synspunkt, som vi i Dansk Folkeparti helt og holdent støtter.

Når det så er sagt, kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren, hvad man forstår ved det, der kaldes »skærpene omstændigheder«, for selv om han nok vil svare, at det må domstolene finde ud af, synes jeg jo nok, at det er en af de ting, som det er utrolig vigtigt at få slået fast.

Og i Dansk Folkeparti vil vi gennem udvalget også have undersøgt, om den nuværende strafferamme på 2 år overhovedet er blevet udnyttet, for ellers må vi jo også have det ind i den videre debat.

Og da det jo paragrafmæssigt set er et utrolig kortfattet lovforslag, som bare går ud på at ændre strafferammen fra 2 år til 4 år, leder det mig hen på den tanke, at hvis der – hvilket jeg i øvrigt ikke tror – vil blive foretaget sådan en grov overtrædelse af miljølovene, kunne jeg også godt tænke mig at spørge, om det så er virksomhedens leder, der hæfter, eller er det den, der har lavet miljøvineriet. For det kunne jo godt være en underordnet medarbejder af en eller anden art, som måske uden virksomhedens leders viden har foretaget sådan en grov krænkelse.

Det er sådan nogle ting, jeg synes det er utrolig vigtigt at vi får sat på plads.